

خروج آمریکا از شورای حقوق بشر سازمان ملل

آمریکا در پی گزارش سازمان ملل که نیروهای این کشور را به «جنایات جنگی» در حملات میناب و لامرد متهم کرد، با ادعای

«رویکرد ضد آمریکایی»، عضویت خود را در این شورا پایان داد.

نگاه	
.....	

مهدی فضائی درمورد حسن روحانی:

ناکارآمدترین، غیرمردمی‌ترین، بی‌ادب‌ترین، نامحبوب‌ترین و منزوی‌ترین رئیس‌جمهور

مهدی فضائی طی یادداشتی نوشت:

طی روزهای گذشته سخنانی از آقای حسن روحانی منتشر شد که واکنش‌هایی را برانگیخت. بنده نیز می‌خواهم درباره آنچه منتشر شد نکاتی را تقدیم خوانندگان ارجمند کنم:

۱) آقای روحانی، که در این سخنان، روایت فتح و پیروزی فوق‌العاده‌ای از دولت خود ارائه کرده‌اند، رکورد “ناکارآمدترین” دولت بعد از انقلاب را به نام خود ثبت کرده است. دوره‌ای که نه تنها رشد اقتصادی در آن تقریباً صفر بوده است و به گفته اقتصاددانان تقریباً هیچ آمار اقتصادی را نمی‌توان پیدا کرد که در انتهای این دهه، وضعیت بهتری نسبت به ابتدای آن داشته باشد! بلکه در امور دیگر مثل مقابله با کرونا و خاموشی‌های تابستان و زمستان، شیوه افزایش قیمت بنزین و توزیع سبد کالا نیز کارنامه‌ای سیاه از خود بر جای گذاشت.

این ناکارآمدی آنقدر بود که رهبر شهید انقلاب بر خلاف سبیره معمول خود، بارها از دهه ۹۰ به عنوان دوران ناموفق و دولت کم‌کار و دوره توقف اقتصاد و...نام بردند! ۲) آقای حسن روحانی، یکی از “غیرمردمی‌ترین” مسئولان کشور در بعد از انقلاب بوده است و نگاهی به زی شخصی و حکومتی او به وضوح این خصلت را آشکار می‌سازد. ۳) آقای حسن روحانی، “بی‌ادب‌ترین” رئیس‌جمهور نسبت به منتقدان خود بوده است تا جاییکه اهانت‌های او به منتقدان را تا ۱۰۰ مورد شمرده‌اند که “ناقص‌العقل”، “بی‌سواد”، “بی‌شناسنامه” و “بی‌فرهنگ” از جمله آنهاست.

۴) آقای حسن روحانی، طبق نظرسنجی‌های مختلف “نامحبوب‌ترین” رئیس‌جمهور در پایان دوره خود بوده است.

۵) آقای حسن روحانی، “منزوی‌ترین” رئیس‌جمهور بعد از انقلاب اسلامی است چرا که تنها رئیس‌جمهوری است که پس از اتمام دورااش شاید بدلیل همین ویژگی‌های گفته شده و برخی دلایل دیگر، هیچ سمتی به او پیشنهاد نشد و تنها سمت امروز وی “رئیس‌جمهور اسبق” است!

حال این ناکارآمدترین، غیرمردمی‌ترین، بی‌ادب‌ترین، نامحبوب‌ترین و منزوی‌ترین رئیس‌جمهور، هر از چندگاهی وزرا و استانداران زمان خود را جمع می‌کند و ارائه‌طریق می‌فرماید و برای برون رفت کشور از مشکلات، نسخه تجویز می‌کند و ناخودآگاه این ضرب‌المثل را تداعی می‌کند که

”کل اگر طیب بودی سر خود دوا نمودی“!

نگاه	
.....	

بازی تکراری حجاب

در پازل اسرائیلی

ناکامی در جبهه‌نظامی بار دیگر زمینه‌توطئه علیه‌مقدسات رافعال کرد؛ این بار البته هیچ یک از ملت مبعوث شده در هیچ پلاکاردی خواستار مقابله بایدهجایی و عریان‌نمایی نشده‌است؛ اما، شاید زامبی‌های توثیتری پروژه بگیر، افاضات معاون زنان و خانواده رئیس‌جمهور را نادیده بگیرند و ملت مبعوث شده را عامل تفرقه و اقدامات ضدانسجام ملی معرفی کنند! درست زمانی که نسبت به سال‌های گذشته وضعیت عریان‌نمایی برخی بانوان در خیابان‌های تهران حتی موجب انزجار افراد غیرمذهبی شده است و درست در سالگردایام شروع پروژه صهیونیستی «زن، زندگی، آزادی» در سال ۱۴۰۱ معاون زنان و خانواده رئیس‌جمهور عنوان می‌کند که «حجاب یک موضوع فرهنگی است و موضوع فرهنگی رانمی‌توان باضربه باتوم اصلاح کرد». آری، حجاب یک موضوع فرهنگی است پس چرا در دوسال گذشته هیچ اقدام فرهنگی برای بهبود وضعیت حجاب توسط دولت انجام نشده است؟ آیا معاون زنان رئیس‌جمهور و دیگر وزرا و مدیران حوزه فرهنگی در دولت چهاردهم خود را ملزم به تلاش واقدامات مؤثر برای بهبود وضعیت حجاب نمی‌دانند؟ چرا در دولت چهاردهم از وضعیت بد حجایی بانوان به عریان‌نمایی رسیده‌ایم؟ شکی نیست که دشمن آمریکایی- صهیونیستی از مقابله نظامی ناکام مانده است و در صدد ایجاد تنش اقتصادی و اجتماعی در داخل ایران است. پس چرا به جای اقدامات مؤثر مدیران فرهنگی دولت در زمینه حجاب اظهاراتی می‌شنویم که نه تنها مطالبه‌گری از آنها را افزایش می‌دهد، بلکه موجب تکدر خاطر مردمی است که بیش از ۲۰۰ شب برای دفاع مهنی هر شب در میدان شهربان‌های سراسر کشور اعلام حضور کرده‌اند. خانم زهرا بهروز آذر در مصاحبه اخیر می‌گوید: «تمام تلاش و دغدغه ما باید این باشد که دو گروهی که حجاب دارند یا ندارند، همچنان خواهر و برادر یکدیگر باقی بمانند در تمام این ۲۲ ماه تلاش کردیم اجازه ندهیم موضوع حجاب به عاملی برای ایجاد شکاف و شکل‌گیری دوقطبی در جامعه تبدیل شود. نسبت ما با لایحه حجاب نیز همین بود.» ای کاش تمام تلاش شما در دولت این بود که با اقدامات فرهنگی که مدعی آن هستید وضعیت حجاب را بهبود می‌داید که نه تنها این کار را نکردید، بلکه امروزه در خیابان‌های تهران با پدیده عریان‌نمایی مواجه هستیم. مواضع مطرح شده در این مصاحبه گویای این مهم است که دولت که رهایی مسئله حجاب افتخار می‌کند و هیچ برنامه مؤثری در این زمینه ندارد.

در این بین عزت‌الله ضرغامی وزیر گردشگری و میراث فرهنگی دوره شهید رئیسی در توفیتی بیان می‌کند «...ولی امروز همه تصمیم‌گیران و تصمیم‌سازان، تندرو و کندرو، بر اشتباه بودن روش گشت ارشاد اتفاق نظر دارند. ظاهراً همیشه باید مصیبت‌ها و مقاومت‌ها ما را به راه و روش درست هدایت کند!» صرف انتقاد هنر فردی که سال‌ها مسئولیت فرهنگی در کشور داشته‌اعم از وزارت گردشگری و ریاست بر صدا و سیما نیست؛ بلکه، ارائه راهکار علمی و مؤثر برای بهبود وضعیت عریان‌نمایی و بد حجایی در کشور انتظار ملت مبعوث شده از آقای ضرغامی است. بهتر است این مدیر فرهنگی با سابقه اولاً مواضع خود در زمان مناسبت‌ر بیان کند و ثانیاً به صرف انتقاد بسنده نکند، بلکه در مقام وزیر و رئیس سابق صدا و سیما راهکار ارائه دهد.

آیت‌الله دکتر حیدری در تجمع مردم اهواز:

قوه قضاییه با مطرح‌کنندگان دوگانه

«جنگ و مذاکره» بر خورد کند

می‌گویند مذاکره. مگر ایران تا به حال چند مذاکره انجام نداده است؟ مگر دشمن وسط مذاکره حمله نکرد؟ ایران چه کار باید بکند؟ اگر مذاکره با مذاکره قابل حل بود، خب حل شده بود. مگر تفاهم‌نامه را دو رئیس‌جمهور ایران و آمریکا امضا نکردند؟ مگر آمریکا زیر این تفاهم‌نامه را نزد؟ مگر ایران زیر آن زد؟ چرا این حرف‌ها باید زده شود؟»

وی در بخش دیگری از سخنان خود با اشاره به وضعیت تنگه هرمز گفت: قبل از ۹ اسفند همه کشتی‌ها رد می‌شدند. ایران با کمال نجابت، با اینکه حشش بود که تنگه هرمز هم آبش مال ایران

تصریح کرد: «تنگه هرمز تنگه جنگ نیست، تنگه رونق باید باشد». از او باید سؤال بیرسیم مگر ایران جنگ را علیه آمریکا شروع کرده است؟ مگر این آمریکا و اسرائیل نبودند که در روز روشن، روز

نهم اسفند، جنگ را بر ما تحمیل کردند؟ آن‌ها باید جنگ را تعطیل کنند، آن‌ها باید محاصره را تعطیل کنند، نه اینکه ما باید جنگ را تمام کنیم. آیت‌الله حیدری با طرح این پرسش که «این آقا در چه فکری است و چرا باید این حرف بی‌ربط را بزند؟»، خاطرنشان کرد: «این حرف ایجاد دوگانگی بین مردم می‌کند؛ عده‌ای مثل شما طرفدار مقاومت و افرادی دیگر

در نشست خبری فرمانده سپاه خوزستان مطرح شد؛

رزمایش ۷۰ هزار نفری جان‌فدایان خوزستان در دوم مهر

شکست خورد. امروز نیز آمریکا و رژیم صهیونیستی با همان شعار هاوار میدان شدند، اما با مقاومت مردم و نیروهای مسلح، به اهداف خود نرسیدند.»

فرمانده سپاه خوزستان با اشاره به حضور شبانه مردم در میداین گفت: «از روز دوم مر حله سوم جنگ، مردم وارد خیابان‌ها شدند و دیشب دو یستمین شب حضور آنان در میدان است. این حضور در هیچ جای دنیا اتفاق نیفتاده و به برکت خون شهدا و امام شهید ما است.»

-مراسم گرامیداشت شکست حصر آبادان در ۵ مهرماه -دیدار با خانواده معظم شهدا به‌ویژه در شهرهای جنگ‌زده -یادواره شهدا در بیش از ۴۲۰ پایگاه مقاومت -تجلیل از پیشکسوتان، جانبازان و فرماندهان دفاع مقدس در ۵۳۳ مورد -اهدای بیش از ۱۰ هزار بسته معیشتی و لوازم التحریر به نیازمندان -عباروبی و عطرافشانی مزار شهدا در ۴۳۹ مورد -برگزاری نشست‌های بصیرتی و روشنگری در مساجد و میادین در ۶۳۹ مورد -نواختن زنگ مقاومت در ۲۹۱ مدرسه ۰افتتاح پروژه‌های عمرانی و خدماتی در سطح استان

سردار شاهوار پور با مرور تاریخ هشت سال دفاع مقدس و مقایسه آن با جنگ‌های ۱۲ و ۴۰ روزه اخیر گفت: «در جنگ هشت ساله دو رویکرد د حاکم بود؛ یک رویکرد مادی و تجهیزاتی و یک رویکرد انگیزشی و معنوی. ما با رویکرد معنوی پیروز شدیم، زیرا در تجهیزات با دشمن برابری نداشتیم.»

وی افزود: «رژیم بعثی صدام با پشتیبانی ۸۰ کشور و تجهیزات شوروی و غرب، اهداف خود را دنبال می‌کرد، اما در نهایت

سردار شاهوار پور، فرمانده سپاه حضرت ولیعصر (عج) خوزستان، در نشست خبری هفته دفاع مقدس از برگزاری رزمایش ۷۰ هزار نفری جان‌فدایان در دوم مهرماه خبر داد. سردار شاهوار پور در این نشست که در آستانه هفته دفاع مقدس برگزار شد افزود: این رزمایش در اهواز با حضور ۱۵ هزار نفر و به‌صورت هم‌زمان در شهرستان‌ها اجرا خواهد شد. وی در ادامه گفت: بخش عمده شرکت‌کنندگان در این رزمایش، مردمی هستند که در میدان‌های شبانه ثبت‌نام کرده و در پایگاه‌های مقاومت عضو شده‌اند. بخش قابل توجهی از آنان نیز برای تخصص‌های مختلف مانند امداد و نجات ثبت‌نام کرده و آموزش‌های لازم را فرا گرفته‌اند.

فرمانده سپاه خوزستان با اشاره به برنامه‌های هفته دفاع مقدس گفت: «از ۳۱ شهریور، ۵۶ عنوان برنامه با ۱۳ هزار و ۸۲۸ مورد اجرایی در ۳۰ شهرستان، ۳۱ ناحیه مقاومت و ۲۰ قشر بسیجی پیش‌بینی شده است.»

وی مهم‌ترین برنامه‌های هفته دفاع مقدس را به شرح ذیل اعلام کرد:

- رزمایش ۷۰ هزار نفری جان‌فدایان در دوم مهرماه در اهواز و شهرستان‌ها

نماینده مردم مشهد و کلات در مجلس خبر داد:

طرح سه فوریتی نمایندگان مجلس برای خروج از NPT آماده ورود به صحن علنی

در سطح حاکمیت تصمیم‌گیری شود، وی با اشاره به مصوبه خصمانه اخیر آژانس بین‌المللی انرژی اتمی، خاطر نشان کرد: باتوجه به اثبات اتفاقات اخیر در آژانس و مصوبه سراسر خصمانه وبی منطق آن، به نظر لازم باشد که در اسرع وقت از این معاهده بین‌المللی خارج شویم و در همین راستا طرح سه فوریتی توسط نمایندگان مجلس آماده شده که با امضای جمعی از نمایندگان مجلس همراه شده و با نظر هیات رئیسه برای رای‌گیری به صحن خواهد آمد.

سخنگوی مجمع نمایندگان خراسان رضوی با تاکید بر ضرورت تغییر در دکتربین دفاعی کشور، تصریح کرد: همچنان اعتقاد دارم که بهتر است هر چه زودتر آزمایش‌های لازم را برای ساخت سلاح هسته‌ای در کشور انجام دهیم، چرا که امروزه نیاز کشور به قدرت بازدارندگی اتمی است. علاوه بر آن امروزه داشتن سلاح اتمی برای مقابله با دشمنانی که زبان مذاکره و صلح را نمی‌فهمند ضرورتی اجتناب‌ناپذیر است.

خود را انجام دهد و طرف مقابل هیچ گامی در جهت حقوق طرف نخست برندارد. به اعتقاد من، وقتی طرف مقابل به تعهدات خود عمل نمی‌کند، خروج از NPT به عنوان یک ابزار حقوقی در اختیار ایران قرار دارد و می‌تواند درباره زمان و نحوه استفاده از آن تصمیم‌گیری کند، وی گفت: مجلس شورای اسلامی بعد از جنگ ۱۲ روزه، تعلیق همکاری‌ها با آژانس بین‌المللی انرژی اتمی را مصوب کرد و بعد از آن نیز بازرسان آژانس به سایت‌های اصلی هسته‌ای ایران دسترسی سابق را نداشتند جز نیروگاه هسته‌ای بوشهر که شرایط متفاوتی دارد، اما درباره سایت‌های اصلی مانند نطنز، فردو و... شرایط متفاوت است.

اخلاقی امیری تاکید کرد: اگر طرف مقابل بخواهد اقدامات نظامی بیشتری انجام دهد، جمهوری اسلامی نیز ابزارهایی در اختیار دارد که می‌تواند از آنها برای بازدارندگی استفاده کند و خروج از NPT نیز یکی از ابزارهایی است که در اختیار کشور قرار دارد و باید درباره آن

نگاه	
	

تعارض منافع در قلب قدرت:

آقازادگی و مسمومیت ساختار اداری کشور

- سید علیرضا آل داود**

پست اخیر آقازاده‌ی ... یکی از مسئولین ارشد و توهین وقبحانه‌ی وی به‌بیش از ۳۰ میلیون نفر از مردم جانفدای کشور بهانه‌ای شد تا به بررسی و تحلیل شناختی این پدیده‌ی زشت آقازاده‌های رانت باز با رفتارهای فراقانونی بپردازم.

البته در میان فرزندان مسئولان ارشد کشور تعداد زیادی از آنان بسیار شریف، ساده زیست، نجبه و مومن هستند و متن زیر فقط در خصوص آقازاده‌های فاسد و رانت خوار و رانت باز است که متأسفانه قسمتی از شرایط اقتصادی و اجتماعی امروز ناشی از نفوذ بالای این موجودات در برخی گردنه‌های حساس کشور است.شاید با کمی بررسی دقیق‌تر نهادهای امنیتی ردپای برخی ترورها و خسارات در جنگ‌های اخیر هم به آنان برسد.

آقازاده واژه‌ای است که از دیرباز در ادبیات سیاسی و اجتماعی ایران رایج بوده و در گذشته‌ای نه چندان دور، بار معنایی مثبتی را در ذهن مخاطب تداعی می‌کرد؛ اما در سال‌های اخیر، این واژه دچار تحولی بنیادین شده و به نمادی برای اتهام، کنایه و بیان نازضایتی تبدیل شده‌است. علت اصلی این تحول معنایی را می‌توان در ورود گروهی از فرزندان مقامات و چهره‌های سیاسی، به‌ویژه گروه‌های چپ و غرب‌گرا، به حوزه‌های ناسالم اقتصادی جستجو کرد. این افراد با تکیه بر نفوذ و اعتبار پدران خویش، نه تنها به ثروت‌های افسانه‌ای دست یافته‌اند، بلکه در گریز از مجازات‌های قانونی نیز از همین رانت قدرت بهره برده‌اند. نمایش زندگی‌های لاکچری و سبک غربی در شبکه‌های اجتماعی توسط این قشر، زخم عمیقی بر روان جمعی مر دمی زده است که برای تأمین معیشت روزانه خود در تنگنا هستند و همین امر زمینه‌ساز ایجاد خشم و نفرت طبقاتی در سطح جامعه می‌شود. یکی از جدی‌ترین پیامدهای این پدیده، نفی اصل اساسی «شایسته‌سالاری» است که هم در آموزه‌های دین مبین اسلام و هم در مبانی مکاتب نوین مدیریتی بر آن تأکید فراوان شده‌است. هنگامی که فردی بدون داشتن حداقلی از شایستگی‌های علمی، مدیریتی یا اخلاقی، تنها به واسطه انتساب نسبی به جایگاه‌های بالای قدرت دست می‌یابد، سیستم از بهره‌مندی نیروهای کارآمد و نجبه محروم می‌ماند. این مسئله از دو جهت به کشور ضرر می‌زند: از یک سو، هزینه‌های سنگینی را به دلیل تصمیم‌های ناکارآمد بر بدنه مدیریتی تحمیل می‌کند و از سوی دیگر، موجب بی‌انگیزگی، سرخوردگی و هدر رفت استعدادهای دارای صلاحیت می‌شود که خود فرصت‌سوزی بزرگی برای پیشرفت کشور محسوب می‌شود. در چنین فضایی، پدیده شوم «رانت» شکل می‌گیرد که مخرب‌ترین عامل در عرصه‌های سیاسی، اجتماعی و اقتصادی است و نظم سیستم را مختل می‌کند. حضور گسترده آقازاده‌ها در عرصه‌های اقتصادی و سیاسی، به شدت بر پدیده «تعارض منافع» دامن می‌زند؛ زیرا وقتی منافع شخصی و خانوادگی افراد با منافع عمومی گره می‌خورد، تصمیم‌گیری‌های کلان کشور در مسیر منافع گروهی خاص قرار می‌گیرد. این وضعیت نه تنها باعث عدم تحقق عدالت اجتماعی می‌شود، بلکه شکاف عمیقی میان حاکمیت و مردم ایجاد کرده و جامعه را به سمت قطبی‌سازی پیش می‌برد. مردمی که شاهد انباشت ثروت و قدرت در دست اقلیتی بدون تخصّص هستند، به تدریج اعتماد خود را به نظام اداری و سیاسی از دست می‌دهند.

این بی‌اعتمادی و خشم فروخورده، سرمایه اجتماعی کشور را که مهم‌ترین عامل انسجام ملی است، تخریب کرده و مشروعیت نظام را در زندقار عمومی تضعیف می‌کند. در آخر، تداوم پدیده آقازادگی و رانت‌خواری، ضربات جبران‌ناپذیری بر پیکره امنیت و اقتدار ملی وارد می‌کند. وقتی دستگاه‌های کشور از درون با بحران کارآمدی، فساد و تعارض منافع دست‌وپنجه نرم می‌کنند، در برابر تهدیدات خارجی و دشمنان نیز آسیب‌پذیرتر می‌شوند؛ چراکه یک سیستم فاسد و ناکارآمد قادر به (بسیج) منابع و نیروهای خود برای مقابله با بحران‌ها نیست. برخی معتقدند همه آقازاده‌هاالوده نیستندو نباید خطای گروهی را به پای نظام نوشت، اما حتی این افراد نیز از گسترش عمق فعالیت رانت‌خواران نگرانند. برای برون‌رفت از این وضعیت، نیازمند سازوکارهای نظارتی شفاف، مبارزه بی‌امان با رانت و بازگرداندن اصل شایسته‌سالاری به جایگاه واقعی خود هستیم تا بتوانیم از فرصت‌سوزی برای نخبانان جلوگیری کرده و کشور را در مسیر توسعه پایدار قرار دهیم.

قوه قضاییه و نهادهای امنیتی با تجربه نگاری حداقل ۲ سال گذشته براحتی می‌توانند ردپای نفوذ مرتبط با برخی آقازاده‌ها را پیدا و با محاکمه علنی آنان و بازستاندن بیت المال امید را به جامعه بازگردانند.

نگاه	
	

آیت الله حائری شیرازی (ره):

شوخی جنسی نکنید، شوخی‌های جنسی رانه گوش بگیرید و نه به زبان بیاورید؛ اینها بیماری می‌آورد. اینها دل را سیاه می‌کند به هیچکس نگاه معنادار نکنید؛ چه مرد، چه زن خودتان را کنترل کنید. این چشم اگر پاک شد؛ زبان پاک شد؛ گوش پاک شد؛انسان بی‌قرار خدا می‌شود.

دیده‌گاه

■ دکتر ابوالفضل اقبالی عضو هیات علمی دانشگاه الزهرا(س)

- بازخوانی مفهوم انسجام اجتماعی**

در پیام رهبر عزیز انقلاب به مناسبت هفته دولت، که خطاب به مسئولان و علی‌الخصوص دولت محترم صادر شده بود، تأکید شد که «هر اقدام در هر یک از کلان عرصه‌های فرهنگی، اجتماعی، سیاسی، امنیتی، و اقتصادی باید با ملاحظه‌ی پیوست مربوط به انسجام اجتماعی صورت بگیرد.» یکی از این کلان عرصه‌های فرهنگی هم موضوع اباحه‌گری و امنیت اخلاقی جامعه است. این سلسله یادداشت‌ها درصدا ارائه طرحی از نحوه مواجهه با مساله اباحه‌گری با ملاحظه‌ی «پیوست انسجام اجتماعی» برای دولت محترم و حاکمیت جمهوری اسلامی می‌باشد. امیدوارم مفید واقع گردد.

در این یادداشت نخست لازم می‌دانم مفهوم انسجام اجتماعی را مورد بازخوانی قرار دهم. همه می‌دانیم که این مفهوم به معنای وحدت، همبستگی و پیوند قوی میان اجزا و عناصر جامعه در عین تفاوت‌ها، اختلاف‌ها و وضعیت‌های متکثر است. یعنی جامعه ایران زمانی انسجام اجتماعی را تجربه می‌کند که میان اقشار، اقوام، اصناف و طیف‌های مختلف جامعه گسست و دو قطبی به وجود نیاید. دو قطبی‌ها و شکاف‌هایی نظیر ترک فارس (یا هر قومیت دیگر)، شیعه/اسنی، راست/چپ، غنی/فقیر و صدا البته باحجاب/بی حجاب! پس در همین ابتدا بنده موضع خودم را مشخص کردم و معتقدم که ایجاد گسست و شقاق در جامعه به بهانه حجاب در شرایط کنونی کشور خلاف مصلحت و مصادق کمک به دشمن است، اما آیا انسجام اجتماعی مفهومی به این سادگی و فاقد پیچیدگی‌های نظری و مصادقی است و باید با همین دو گانه‌های بسیط قید هر گونه تصمیم و اقدام در خصوص مساله اباحه‌گری را زد؟ خیر! اولاً این مفهوم دلالت بر وحدت میان نیروهای درونی یک جامعه دارد و انسجام اجتماعی یعنی میان گروه‌های متفاوت و اقشار مختلف در درون یک جامعه وحدت و همبستگی شکل بگیرد. لذا طرد و مسدودسازی نیروهای متخاصم و مؤثر خـا ر از نظم درونی جامعه ایران نه تنها خلی بر انسجام اجتماعی ایران وارد نمی‌سازد بلکه موجبات تقویت آن را نیز فراهم می‌نماید. اساساً جامعه ایران را بیش از هر چیزی، «دیگری‌های متخاصم» منسجم می‌کند. قبلاً در یادداشتی این نکته را توضیح داده بودم.

لذا آن نیروهای دارای منشاء خارجی یا همسو با آنها که در درون جامعه ایران مشغول تنظیم‌گری

| **خبر** |

دیده‌گاه

مناسبات فرهنگی و اجتماعی هستند، نه تنها موضوعیتی در خصوص وحدت و همبستگی ملی ندارند بلکه اتفاقاً بهانه‌ی خوبی برای ایجاد اتحاد و هم‌افزایی نیروهای درونی جامعه ایران برای طرد وحاشیه‌رانی نیز هستند. مردم ایران اگر بدانند که منشاء اباحه‌گری سازمان یافته و هدفمند دقیقاً همان جایی است که دستور حملات نظامی به بیست رهبری و میناب و فولاد، محاصره دریایی و تحریم‌های اقتصادی و تحرکات ضدامنیتی و آشوب‌های دی‌ماه را صادر می‌کند، قطعاً بالاترین سطح همبستگی اجتماعی را علیه اباحه‌گری تجربه خواهند نمود.

ثانیاً انسجام اجتماعی ناظر به شرایطی است که میان نیروهای هم‌ارزو هم‌وزن ۹ در درون یک جامعه پیوند وثیق برقرار گردد و ناهمبستگی و ناسازگاری میان اکثریت و «اقلیت محض» هیچ اختلالی در روند وحدت ملی ایجاد نمی‌کند. در حال حاضر در مساله اباحه‌گری در جامعه ایران دو طیف وجود دارد. یک اکثریت بالای ۸۰ درصدی که معتقدند خیابان و فضاهای عمومی با حریم خصوصی خانه فرق دارد و یک اقلیت کمتر از ۲۰ درصدی که می‌خواهند میان خانه و خیابان هیچ مرز و حریمی وجود نداشته باشد.

انسجام اجتماعی این نیست که اکثریت مطلق به نفع اقلیتی محض ساکت و منفعل گردند. بلکه به این معناست که اقلیت محض خود را ملزم به رعایت استانداردها و چارچوب‌های اکثریت نماید. در هیچ تعریفی از وحدت و همبستگی ملی نمی‌گنجد که دوسه قلاده سنگ زشت و ترسناک ده‌ها کودک نازنین و مادران شـان را از پارک‌ها به در کرده و خانه‌نشین کنند. در هیچ کتاب و مقاله‌ای چنین تعریفی از انسجام اجتماعی ارائه نشده است که خانواده‌های اصیل ایرانی به واسطه‌ی «رفتارهای ججله‌ای» عده‌ای قلیل پای‌شان از فضاهای عمومی نظیر جنگل و ساحل و کافه و رستوران برده شود.

لذا انسجام اجتماعی را اگر به درستی تعریف و مدنظر قرار دهیم، می‌شود با ملاحظه‌ی آن برخی از تصمیمات و اقدامات فوری و بدون تنش را درباره این وضعیت اباحه‌گری رقم زد.

- وجه نگران کننده اوضاع کنونی چیست؟**

در این یادداشت قصد دارم به این سؤال پاسخ دهم که اساساً مساله امروز جامعه ایران در نسبت با موضوع اباحه‌گری چیست؟ چه چیزی در شرایط کنونی کشور در عرصه فرهنگی و اخلاقی نگران کننده است؟

مساله اصلی شرایط امروز جامعه ایران، مختصات

اباحه‌گری در خیابان و فضاهای عمومی جامعه نیست، بلکه «روند تغییر» این مختصات است. به بیان دیگر، آن چیزی که وجه اصلی و نگران کننده شرایط امروز کشور است، وضعیت پوشش اروتیک و رفتارهای ولنگارانه در جامعه نیست، بلکه سیر تحولاتی است که هر روز وضعیت جدیدی را پیش‌روی جامعه ایران قرار می‌دهد.

من این سخن را از سال ۱۴۰۲ بارها و بارها گفته‌ام و کماکان همین نظر را دارم. آن زمان می‌گفتم مساله اصلی «کشف حجاب سر» نیست، بلکه سیر نزولی و قهقریایی پوشش اجتماعی بانوان است که اوضاع وخیم‌تری را برای سال‌های آینده به ما وعده می‌دهد. الان هم می‌گویم مساله اصلی «بدن‌نمایی» و «پوشش‌ها و رفتارهای ججله‌ای» نیست، بلکه نگرانی اصلی این است که «باحه‌گری نقطه توقفی ندارد»

چالش جمهوری اسلامی در موضوع اباحه‌گری، بیش از آنکه مختصات «کنونی» خیابان باشد، مختصات «آینده» خیابان است. هیچ نقطه‌ای در ذهن هیچکدام از ما وجود ندارد که بتوانیم از آن به عنوان «نقطه توقف» یا «خط قرمز» ولنگاری و لایالی‌گری در خیابان نام ببریم. شما به من بگویید چه مرزی را می‌توانید نشان دهید که به زرس قاطع ادعا کنید که این مرز برای جامعه ایران قفل است و به هیچ عنوان رد نخواهد شد؟ یقیناً هیچ! این سخن من به معنای پذیرش شرایط کنونی جامعه نیست. از نظر من شرایط جامعه ایران در سال ۱۴۰۲ هم قابل پذیرش نبود چه برسد به امروز که مرز میان خانه و خیابان کاملاً از بین رفته است! حرف من این است که چالش اصلی که نیازمند رسیدگی فوری و بدون تعلل است، «روند گسترش اباحه‌گری» است. لذا هدف اصلی و اولویت‌دار امروز جمهوری اسلامی در این عرصه، «اصلاح وضعیت خیابان» نیست، بلکه «توقف روند» است.

اصلاح وضعیت خیابان در حال حاضر راهکار «کوتاه مدتی» ندارد و نیازمند مداخلات ذوابعاد و زمانبر است. اما توقف این روند و ممانعت از حرکت شتابان جریان اباحه‌گری به سمت قلمروهای دیگر قطعاً و یقیناً راهکار فوری و کوتاه مدتی دارد. لذا جمهوری اسلامی در مساله اباحه‌گری و وضعیت نابسامان آن ابتدا باید روند را متوقف کرده و سپس به سراغ اصلاح وضعیت خیابان و تغییر شیپ حرکت آن به سمت استانداردهای مدنظر خود برود.

- سازوکار توقف ولنگاری در جامعه**

در یادداشت قبلی توضیح دادم که هدف فوری و در دسترس جمهوری اسلامی در ماجرای اباحه‌گری، توقف روند گسترش آن است. در این یادداشت

جمهوری اسلامی، اباحه‌گری و انسجام ملی

سعی می‌کنم درباره چگونگی و سازوکار اصلی تحقق این هدف توضیحاتی را عرض کنم.

وضعیت ولنگاری در خیابان و فضاهای عمومی نسبت به سال‌های گذشته به مراتب بدتر و وخیم‌تر شده و شیب تغییرات تند ی پیدا کرده است. این روند حاصل تحولات فرهنگی-اجتماعی کاملاً طبیعی در جامعه ایران نیست. بلکه دارای «شتاب‌دهنده‌های اجتماعی»، «مقوم‌های رسانه‌ای»، «پشتیبان‌های مالی» و «تسهیل‌کننده‌های سازمانی» است که وضعیت خیابان را از «کشف حجاب» سال ۱۴۰۱ به «کشف بدن» در سال ۱۴۰۵ رسانده است.

توقف روند گسترش اباحه‌گری ولنگاری در جامعه ایران صرفاً با از کار انداختن این شتاب‌دهنده‌ها و پشتیبان‌ها امکان‌پذیر است. بدون تعارف باید بپذیریم که مقصر اصلی وضع کنونی خیابان، دختران و زنان شهروند این جامعه نیستند، بلکه کسانی هستند که این شیوه یستن رفتار اجتماعی را در زندگی آنها «تهاد پنه» و «تسهیل» کرده‌اند. لذا تنها راه توقف حرکت شتابان اباحه‌گری، از بین بردن زنجیره‌ی «اقتصاد سیاسی» آن است. عبور از مرزهای اخلاقی جامعه از سوی شهروندان تابعی از خط‌شکنی و حدزدایی از سوی اصحاب ثروت و قدرت و رسانه است. قبل از آنکه ولنگاری در خیابان حاضر شود، پای‌ش به شبکه نمایش خانگی باز می‌شود. قبل از آنکه لباس دختران و زنان از بالا و پایین آب ببرد، زنجیره‌ی تولید و تأمین پوشاک بانوان «پروژه جدید» برمی‌دارد قبل از آنکه کافه‌ها به «فضاهای خاص!» مجهز شوند، «فضایی خاص» در قدرت حکم به چشم‌پوشی می‌دهد! قبل از آنکه کسب و کار تهرای گردشگری مختلط سکه شود، منابع بانکی خرج ایونت‌های مختلط می‌گردد...

اگر جمهوری اسلامی اراده‌ی توقف روند گسترش اباحه‌گری در جامعه ایران را داشته باشد، مسیر تحقق آن بسیار ساده و روشن است. ابتدا ببینید چه کسانی از این وضعیت سود می‌برند. منافع سیاسی و اقتصادی چه کسانی در گروه تداوم و تثبیت این وضعیت است؟ پیدا کردن شان چندان سخت نیست. اگر چه برخورد با آنها و قطع کردن این زنجیره‌ی فساد اقتصادی و اخلاقی، به‌غایت سخت و نیازمند اراده‌ی فولادین است. اگر این اتفاق رقم بخورد، لحظه‌ای شگفت‌انگیز و بی‌سابقه را در تحقق انسجام و همبستگی ملی تجربه خواهیم کرد. اکثریت مطلق مردم ایران دستبوس کسانی هستند که گروگان‌گیران و اخلاخل‌گران معیشت و امنیت و تربیت خانواده ایرانی را رسوا و مجازات کند. آقای جمهوری اسلامی! اگر انسجام اجتماعی بی‌نظیر در ایران می‌خواهی بسم الله...

تعلل و خوش خیالی در این میدان ممنوع

قطعاً نمی‌کنند... توجه ندارند که چه کسی پشت این سیاست رفع حجاب و مبارز با حجاب است. جاسوس‌های دشمن، دستگاه‌های جاسوسی دشمن، دنبال این قضیه هستند. اگر بدانند، حتماً نمی‌کنند.»

امروز باید اذعان کنیم؛ زنان و دختران بی‌اطلاع و فریب‌خورده‌ای که به دام بی‌حجابی افتاده‌اند و باید آگاه شوند به جای خود، اما ظاهراً برخی از چهره‌های سیاسی، مدیران و مسئولانی دولتی و... نمی‌توانند پشت پرده ترویج بی‌حجابی و برهنگی کدام دست‌های پیدا و پنهان هستند! چهره‌ها و مدیرانی که با وجود عیان بودن نقشه و اذعان صریح دشمن برای ترویج سبک زندگی و پوشش غربی و اباحه‌گری، و مهم‌تر از همه آن، هشدار حکیمانه مقتدای شهیدمان، همچنان به جای ورود مسئولانه برای کنترل شرایط نگران کننده گسترش برهنگی و بی‌حجابی، بدون توجه به مطالبه به حق مردم مؤمن و خانواده‌ها دم زنگرانی برای انسجام اجتماعی و با دو قطبی‌های موهوم در صورت ورود به این مسئله می‌زنند. این طیف که با خوش خیالی توقع جافاندا خودبه‌خودی و حل مسئله بی‌حجابی به گذر زمان را دارند، باید پاسخ دهند؛ با این دست‌فرمان، مسئله بی‌حجابی و گسترش برهنگی تا کجا قرار است ادامه یابد و کجا متوقف خواهد شد؟ این افراد با متوجه ماجرا و واقعیات صحنه نیستند یا در ک درستی از تبعات انفعال در برابر تهاجم فرهنگی دشمن در جنگ ترکیبی ندارند که هر دو حالت باعث تأسّف و حیرت از سطح تحلیل و تصمیم‌گیری چنین مسئولانی در رده بالای حکمرانی کشور است.

به همین دو احتمال اتکفا می‌کنیم و می‌گذریم، اما بهتر است مسئولان امر بداندند، روند گسترش بی‌حجابی و برهنگی با پاک کردن صورت مسئله، تلاش برای کتمان و ساده‌انگاری و با مقاومت در برابر عمل به وظایف متوقف نمی‌شود و هر پیام ضعف و انفعال در این عرصه، تلاش مروجان و مجریان پروژه حیازدایی از جامعه را ضاعف و مؤثرتر می‌کند. کار فرهنگی برای آگاه‌سازی فریب‌خوردگان در مسئله بی‌حجابی قطعاً مورد تأیید لازم است، هر چند جای خالی آن احساس می‌شود، اما در سوی دیگر، بر خورد بازدارنده با عوامل میدانی و کسانی که عامدانه در پروژه ضدامنیتی و ضد اجتماعی دشمن نقش آفرینی می‌کنند هم لازم و ضروری است. حالا که به‌قول رئیس محترم قوه قضاییه، «وضعیت فعلی نه با شرع تطابق دارد و نه با قانون و مصلحت و هر چه جلوتر برویم، چنانچه اقدام عاجل و مدبرانه‌ای نکنیم، باید هزینه بیشتری بپردازیم.» و اینکه به گفته‌وی، «باعمل به قوانین موجود، می‌توان تا بالای ۷۰ درصد از ناهنجاری‌های اجتماعی کاست»، کوچک‌ترین خوش خیالی، غفلت و تعلل در انجام وظایف مهم دولت، مجلس، قوه قضاییه، ضابطان و همه دستگاه‌های فرهنگی، انتظامی، آموزشی و... در این زمینه با هیچ توجیهی پذیرفتنی نیست.

منبع: کیهان

قائل و عامل به قوانین و مقررات مدوّن موجود از جمله قوانین محیط‌های آموزشی و محیط‌های صنعتی باشند. در این فقره نباید صرفاً از قوه قضاییه مطالبه داشت، بلکه باید به سایر نهاده‌ها و بخش‌های مربوطه و متولی نیز نظر افکند.

این هشدار و آسیب‌شناسی رئیس قوه قضاییه از روند نامناسب و خطرناک گسترش بی‌حجابی‌های نوین، تأکید بر بی‌نیازی به قوانین جدید بر آورد از کارآمدی بالای ۷۰ درصدی قوانین موجود برای کاهش این ناهنجاری‌ها، در کنار هشدار در خصوص بهره‌برداری دشمن از وضعیت موجود، نه‌از سوی فردی بی‌اطلاع و دور از متن مسائل، بلکه از زبان فردی با سال‌های طولانی تجربه کار قضایی و رصد انواع پرونده‌های آسیب‌های اجتماعی و اطلاع از پروژه‌های دشمن بیان می‌شود.

حال سؤال اصلی این است که وقتی اذعان به تبعات این روند مخرب ترویج برهنگی و اباحه‌گری و لزوم کنترل آن، هم در بیان اقشار مختلف مردم، هم در بین مسئولانی همچون رئیس قوه قضاییه، بسیاری از نمایندگان مجلس، اساتید حوزه و دانشگاه و دلسوزان جامعه مورد تأکید قرار گرفته است، چرا شاهد اقدام و ورود دولت و دستگاه‌های مسئول در حوزه‌های مختلف برای اصلاح این روند مخرب نیستیم؟

عجیب‌تر آنکه، شاهد اظهار نظرهایی در بین مسئولان رده‌های مختلف دولت و برخی چهره‌های سیاسی محسوب دولت با این توجیه هستیم که مداخله در بحث حجاب باعث آسیب به انسجام اجتماعی می‌شود! اظهار نظری که مؤید این فرضیه اشتباه است که گویا اکثریت بانوان جامعه را زنان بی‌حجاب و خدای نکرده برهنه تشکیل داده‌اند و کوچک‌ترین تلاش برای ورود و کنترل موارد مخرب و آسیب‌رسان این ناهنجاری اجتماعی، باعث از بین رفتن انسجام اجتماعی می‌شود! حال آنکه جامعه ایرانی یک جامعه دین‌محور و اکثریت مطلق زنان این سرزمین حتی با پوشش‌های بعضاً متفاوت از پوشش کامل، افرادی باحیا، عقیف و معتقد به حفظ حدود و خواستار ممانعت از گسترش بی‌حبابی و ولنگاری در پوشش و رفتار در محیط‌های عمومی هستند.

عجیب بودن این واکنش و اظهار نظر منفعلانه به بهانه انسجام اجتماعی در آن است که دشمن در یک جنگ ترکیبی، با صرف هزینه‌های هنگفت؛ هم‌زمان با حمله به زیرساخت‌های اقتصادی و نظامی، سلامت اجتماعی را نیز هدف گرفته است، اما از نظر برخی، مقابله با توطئه هدفمند دشمن برای گسترش برهنگی و اباحه‌گری و ورود مسئولانه برای محافظت و نجات جوانان و نوجوانان، زنان و دختران و خانواده‌ها در برابر مباران و حملات فرهنگی و راه‌اندازی پدافند فرهنگی در برابر موج گسترده حملات دشمن، باعث از بین رفتن انسجام اجتماعی می‌شود!

به یاد می‌آوریم که رهبر شهیدمان در ترسیم دقیق پشت پرده ترویج بی‌حجابی‌ها می‌فرمودند: «خیلی از کسانی که کشف حجاب می‌کنند اگر بدانند که پشت این کاری که این‌ها دارند می‌کنند چه کسانی هستند،

نقد سیاست محمد علی فروغی

منصور کیانی

■ کرامت زن از دیدگاه فردوسی و فروغی

ماجرای جدایی قفقاز و ۱۷ شهر شمالی ایران در جنگ های ایران و روس داغی دویست ساله بر دل هر آزاده نهاده که هنوز از آلام آن آرام ندارند. همین تعدی و تجاوز در مرز های فرهنگی نیز اتفاق افتاد روزی که کابینه محمدعلی فروغی دو طرح را به اجرا گذاشت یکی لباس متحد الشکل مردان و دیگری کشف حجاب زنان که در واقع زنان و مردان ایران زمین را از لباس ملی و سنتی خود خلع لباس نمودند.امام شهید خامنه‌ای عزیز در این باره می فرماید:« شما ببینید در وضع امروز این چقدر رسواس‌ت که یک پادشاهی یک‌باره لباس ملی یک کشور را عوض کند.شما به اقصی نقاط دنیا مثل هند که تشریف ببرید می بینید ملت ها لباس ملی خود را دارند و به آن افتخار هم می کنند. ولی آنها آمدند یک باره لباس ملی این ملت را ممنوع کردند؛ چرا؟…»۱)

خلع لباس مردان و کشف حجاب زنان را می توان قبیح ترین نماد عقب نشینی ایرانیان در مقابل فرهنگ وارداتی استعمار دانست. البته بانی و مجری کشف حجاب زنان و لباس متحدالشکل مردان فروغی نخست وزیر یهودی تبار رضاخان بود. جالب است فروغی در سال ۱۳۱۴ در حالی غرق تماشای قد و بالای و رنگ و رخسار پیشکسوتان بی حجابی یعنی زنان و دختران رضا شاه و وزرای او نشست‌ه بود که خود یک سال پیش از آن در کنگره فردوسی و در وصف اخلاق عقیفانه و کریمانه فردوسی فصلی مشیع سخن رانده

■ **محمد محمدی افران**

در حالی که بخشی از چهره‌های فرهنگی غرب در ماه‌های اخیر هزینه موضع گیری علیه اسرائیل و حمایت از فلسطین را پذیرفته‌اند، در ایران بر برخی سلب‌ریتی‌ها همچنان در مواجهه با مسائل کشور، از پاسخگویی در باره مواضع گذشته تا واکنش به جنگ و شهادت مردم، سکوت یا موضعی همسو با روایت‌های ضد ایرانی را برگزیده‌اند. در هفته‌های اخیر مجموعه‌ای از اتفاقات در حوزه فرهنگ و هنر رخ داده که در کنار یکدیگر، تصویری قابل تأمل از برخی اتفاقات حوالی چهره‌های پرشایه خارج از کشور رخ داده؛ از اعلام بازگشت خواننده هتاکي به نام محسن نامجو پس از نزدیک به دو دهه تا سخنان سخنگوی دولت درباره امکان بازگشت چهره‌هایی چون عبدالکریم سرش، محسن کدیور و مسعود پهنود، در سوی دیگر، حضور

تولیدات ضدایرانی در جشنواره‌های خارجی و مواضعی که از سوی بعضی چهره‌های وطن فروش در این فضا مطرح می‌شود. محسن نامجو که حدود دوده در خارج از ایران زندگی کرده بود، به کشور بازگشت؛ در حالی که طی سال‌های فعالیت خود در خارج از کشور بارها به مقدسات و امامان انقلاب اسلامی توهین کرده بود و در ایران نیز سابقه پرونده قضائی دارد. نامجو به گونه‌ای بازگشته که گویی نه خانی آمده و نه خانی رفته است! آیا او از رفتارهای خود در گذشته اعلام برائت و پشیمانی کرده است؟ آیا امروز واکنشی درست و حداقلی به جنگ تمحیلی و شهادت مردم ایران به خصوص شهادت کودکان داشته است؟ چندروز پیش از آن نیز فاطمه مهاجرانی، سخنگوی دولت، در پاسخ به پرسشی درباره بازگشت برخی چهره‌های خارج از کشور، از امکان بازگشت آنان سخن گفت. در

این اظهارات، علاوه بر خواننده خارج نشین معین، نام‌هایی مانند عبدالکریم سرش، محسن کدیور و مسعود پهنود نیز مطرح شد. در واقع سخنگوی دولت که یک جایگاه حقوقی واضح در نظام جمهوری اسلامی دارد نام افرادی را به زبان می آورد که سابقه ضدایرانی مشخص دارند اما هیچ شرط مشخصی در بازگشت آنها نیست. هر کس هر چه بخواهد بگوید و هر واکنشی بخواهد داشته باشد و در انتها نیز بدون کوچک‌ترین نگرانی به کشور باز گردد و انگار نه انگار؟

همزمان با این تحولات، یک فیلم سیاه از ایران به جشنواره فیلم ونیز رفت. فیلم «مراقب» ساخته محسن قربایی در بخش افق‌های جشنواره حضور داشت و به لاله مرزان برای بازی در این فیلم، و به پاس تلاش‌هایی که برای فروش وطن خود داشت، یک جایزه جنبی جشنواره را دادند.

یادداشت

صد رحمت به نیکولو ماکیاولی

■ عبدالرحمن نیک سرشت

اخیراً، یوسف پزشکیان فرزند رئیس جمهور، بعنوان یک جوان علاقمند به امر سیاست، دیدگاه‌نه‌چندان تازه‌ای را در مورد منافع ملی بیان کرده است: «ما باید هر کاری که برای تأمین منافعون لازم باشد انجام بدهیم» و در ادامه، این قاعده را به مسأله هسته ای و موشکی ربط داده و مدعی شده چنانچه این موارد ضرری به منافع ملی می رسانند «باید دست از آنها برداریم و لذا، هیچکس حق ندارد این مسایل را ناموسی کند تا دیگران نتوانند در باره ی آنها حرف بزنند.»

البته ناگفته نماند، نیکولو ماکیاولی یک چنین اعتقادی را برعکس یوسف پزشکیان خیلی قاعده مندی را در متون سیاسی به ارث گذاشته است او که خود منتقد پاپ و آباء کلیسا بود به طرفیت از مذهب، سکولاریسم را حول محور منافع ملی جوری تجویز نمود که راه رجوع دین به سیاست مسدود نمی شد و لذا، قائل به تفکیک در کار سزار و پاپ به گونه ای بود که توأمان نقش اجتماعی آنها در خلق اقتدار از بین نرود.

به هر حال استنباط سیاسی ماکیاولی از مفهوم منافع ملی، تولید اقتدار به جهت حفظ تمامیت ارضی و تفوق قدرت نظامی نسبت به دیگر کشورها بود و توصیه وی به پادشاهان سختگیری در ساخت اقتدار که ارجح بر اعتلای هر حق دیگری است وی می گوید، حاکم باید حقوق شهروندی را قطره چکانی توزیع و پاسخ نافرمانی و شورش را یکبارگی ولی با شدت سرکوب نماید .

ماکیاولی در کتاب شهریار به حاکمان توصیه می نماید آن قدر از مردمان کار بکشند تا از فرط خستگی بخوابند تا وقت نداشته باشند تا در کار ساخت اقتدار فضولی کنند. (نقل به مضمون)
با این توصیف این سوال پیش می آید که اشکال کار دیدگاه سیاسی یوسف پزشکیان در چیست؟!

خب، با این که اشکالات اخلاقی و ارزشی بسیاری بر اندیشه ی ماکیاولی وارد است اما، حسن کار وی در ساخت اقتدار به جهت حفظ تمامیت ارضی و تفوق نظامی کشورهای مستقل و ملی است اما، اولین اشکال مبرهنی که به نگاه نامنسجم یوسف پزشکیان می توان به مفهوم منافع ملی گرفت زیر سوال بردن امور مسلمات و بدیهیات در امر کشورداری است زیرا، هر آدم عاقلی در سپهر سیاست چنین خط‌بزرگی را انجام نمی‌دهد. لاف‌ل، ایشن‌اشان از پدر بزرگوارش بارها این جمله را شنیده است: اگر ایران موشک هار نداشته بود، مثل غزه ویران می گشت.

آری، تشکیک و تردید در این امور اقتدار ساز که جزو ناموس ملت محسوب می شوند امری ناشیانه و ناصواب است.

آری، قضیه ی موشک و صنعت هسته ای از جمله ناموسی ترین مسایل ملت ایران به شمار می روند، زیرا داشتن اسباب و ابزار اقتدار در پاسداری از تمامیت ارضی کارکرد مطلوبی دارند.

نکته قابل توجه در شرایط فعلی، تغییر محسوس فضای فرهنگی غرب به خصوص از آغاز نسل کشی غزه است. نمونه‌های این تغییر را می توان در اعتراض هنرمندان، دانشگاهیان، ورزشکاران و حتی برخی چهره‌های حتی یهودی به جنایات اسرائیل مشاهده کرد.

در همان جشنواره ونیز، یووال آبراهام و ریچل زور، دو فیلمساز اسرائیلی، مستندی را به نمایش گذاشتند که در ۲۴ نظامی و مأمور اطلاعاتی اسرائیلی درباره عملیات ارتش اسرائیل در غزه و کشتار فراوان مردم با بهره گیری از هوش مصنوعی صحبت کرده‌اند. حضار برای این مستند و عوام‌لش ۲۵ دقیقه دست زدند. مستند حتی با استقبال هیئت داوران روبه‌رو شد و جایزه ویژه دریافت کرد.

نفوذ یعنی در ارگان‌ها و نهادهای خود حاکمیت و نه خارج از حاکمیت. مدل انجام این پروژه و عدم واکنش‌های

خبر

نامه ۲۳۰۰ استاد حوزه و دانشگاه به دبیر شعام درباره قانون حجاب

«دبیر محترم شورای عالی امنیت ملی جمهوری اسلامی ایران
با سلام و تحیات وافره

انتصاب شایسته حضرت عالی به دبیری شورای عالی امنیت ملی را تبریک عرض می‌نمایم. امیدواریم در دوران مسئولیت جنابعالی، با پیروی از همنمودهای رهبر معظم انقلاب، تدابیر مقتضی جهت «تقویت توان بازدارندگی در مقابل دشمنان متجاوز»، «پایداری بر تحقق شروط ایران جهت بازگشایی تنگه هرمز» و «پی گیری راهبرد امنیت آفرین انتقام جویی» بیش از پیش اتخاذ گردد تا شاهد تداوم و تکمیل پیروزی‌های ملت ایران و جبهه مقاومت و پایان بخشیدن به چرخه معیوب «تجاوز- آتش بس - مذاکره» باشیم.

سردار سرفراز حجاب آقای رضایی؛

با عنایت به تأکیدات مکرر رهبر معظم انقلاب بویژه در پیام اخیر به مناسبت هفته دولت مبنی بر اهمیت وحدت و انسجام ملی، جمعی از اساتید و پژوهشگران دانشگاه و حوزه بر اساس رسالت ایمانی و انقلابی خود، نکاتی راهبردی را پیرامون یکی از مهم‌ترین چالش‌های تهدید کننده امنیت و انسجام ملی به استحضار می‌رسانند. رواج بی حجابی و اباحه‌گری، فراتر از یک چالش اخلاقی و فردی، موضوعی چندوجهی و مرتبط با عناصر هویتی است که در زمره مهم‌ترین پروژه‌های کلان جنگ ترکیبی دشمن برای «گسست وحدت و انسجام ملی» و «تضعیف امنیت پایدار» قرار دارد. این ناهنجاری که به‌صورت سازمان یافته از سوی دشمنان با کمک عوامل داخلی در حال گسترش در جامعه است، از یکسو با هدف قرار دادن هسته مرکزی جامعه یعنی خانواده و ترویج فردگرایی افراطی، عملاً در حال بازتولید دو قطبی‌هایی است که نتیجه قهری آن، فرسایش قدرت ملی در برابر فشارهای خارجی است؛ از سوی دیگر، موجب تضعیف انگیزه نیروهای مدافع نظام و کشور ــ که اکثریت آنها افرادی با باورهای قوی مذهبی و انقلابی هستند ــ می‌شود و این امر نیز از جهات گوناگون، زمینه کاهش امنیت ملی را فراهم می‌آورد.

نکته قابل توجه در شرایط فعلی، تغییر محسوس فضای فرهنگی غرب به خصوص از آغاز نسل کشی غزه است. نمونه‌های این تغییر را می توان در اعتراض هنرمندان، دانشگاهیان، ورزشکاران و حتی برخی چهره‌های حتی یهودی به جنایات اسرائیل مشاهده کرد. در همان جشنواره ونیز، یووال آبراهام و ریچل زور، دو فیلمساز اسرائیلی، مستندی را به نمایش گذاشتند که در ۲۴ نظامی و مأمور اطلاعاتی اسرائیلی درباره عملیات ارتش اسرائیل در غزه و کشتار فراوان مردم با بهره گیری از هوش مصنوعی صحبت کرده‌اند. حضار برای این مستند و عوام‌لش ۲۵ دقیقه دست زدند. مستند حتی با استقبال هیئت داوران روبه‌رو شد و جایزه ویژه دریافت کرد.

نفوذ یعنی در ارگان‌ها و نهادهای خود حاکمیت و نه خارج از حاکمیت. مدل انجام این پروژه و عدم واکنش‌های فرهنگی غرب به خصوص از آغاز نسل کشی غزه است. نمونه‌های این تغییر را می توان در اعتراض هنرمندان، دانشگاهیان، ورزشکاران و حتی برخی چهره‌های حتی یهودی به جنایات اسرائیل مشاهده کرد. در همان جشنواره ونیز، یووال آبراهام و ریچل زور، دو فیلمساز اسرائیلی، مستندی را به نمایش گذاشتند که در ۲۴ نظامی و مأمور اطلاعاتی اسرائیلی درباره عملیات ارتش اسرائیل در غزه و کشتار فراوان مردم با بهره گیری از هوش مصنوعی صحبت کرده‌اند. حضار برای این مستند و عوام‌لش ۲۵ دقیقه دست زدند. مستند حتی با استقبال هیئت داوران روبه‌رو شد و جایزه ویژه دریافت کرد.

نفوذ یعنی در ارگان‌ها و نهادهای خود حاکمیت و نه خارج از حاکمیت. مدل انجام این پروژه و عدم واکنش‌های فرهنگی غرب به خصوص از آغاز نسل کشی غزه است. نمونه‌های این تغییر را می توان در اعتراض هنرمندان، دانشگاهیان، ورزشکاران و حتی برخی چهره‌های حتی یهودی به جنایات اسرائیل مشاهده کرد. در همان جشنواره ونیز، یووال آبراهام و ریچل زور، دو فیلمساز اسرائیلی، مستندی را به نمایش گذاشتند که در ۲۴ نظامی و مأمور اطلاعاتی اسرائیلی درباره عملیات ارتش اسرائیل در غزه و کشتار فراوان مردم با بهره گیری از هوش مصنوعی صحبت کرده‌اند. حضار برای این مستند و عوام‌لش ۲۵ دقیقه دست زدند. مستند حتی با استقبال هیئت داوران روبه‌رو شد و جایزه ویژه دریافت کرد.

۲۳۰۰ استاد و پژوهشگر حوزه و دانشگاه در نامه‌ای به دبیر شورای عالی امنیت ملی خواستار ابلاغ و اجرای قانون جامع «حمایت از خانواده از طریق ترویج فرهنگ عفاف و حجاب» شدند. به گزارش خبرگزاری مهر، بیش از ۲ هزار و ۳۰۰ نفر از اساتید و پژوهشگران حوزه و دانشگاه در سراسر کشور، با تگارش و امضای نامه‌ای خطاب به محسن رضایی دبیر شورای عالی امنیت ملی با بیان ضدامنیتی بودن پروژه بی حجابی در کشور، خواستار لزوم ابلاغ و اجرای قانون جامع «حمایت از خانواده از طریق ترویج فرهنگ عفاف و حجاب» شدند. اساتید و پژوهشگران امضاکننده نامه، با عنایت به «تأکیدات مکرر رهبر معظم انقلاب مبنی بر اهمیت وحدت و انسجام ملی»، رواج بی حجابی و اباحه‌گری را فراتر از یک چالش اخلاقی و فردی، «موضوعی چندوجهی و مرتبط با عناصر هویتی» و «در زمره مهم‌ترین پروژه‌های کلان جنگ ترکیبی دشمن برای گسست وحدت و انسجام ملی و تضعیف امنیت پایدار» ارزیابی کرده‌اند که «به‌صورت سازمان یافته، از سوی دشمنان با کمک عوامل داخلی در حال گسترش در جامعه است»؛

به همین جهت لازم دانسته‌اند مقابله با پدیده بی حجابی به‌عنوان یک پروژه ضدامنیتی در زمره اولویت‌های اصلی صیانت از امنیت جامعه در دستور کار قرار گیرد. در این نامه، در مقام بیان راه‌حل، ابلاغ و اجرای قانون جامع حجاب در خواست شده، آمده است: انتظار می‌رود دبیر خانه شورای عالی امنیت ملی در دوره جدید مدیریتی به‌جای انفعال و عقب‌نشینی، نه تنها از ابلاغ قانون جامع «حمایت از خانواده از طریق ترویج فرهنگ عفاف و حجاب» ممانعت ننماید، بلکه خود مقتدرانه به پی گیری برای ابلاغ و اجرای این قانون مهم و جامع اهتمام ورزد؛ قانونی که در مدت طولانی نزدیک به دو سال و با اختصاص هزاران ساعت نفر کار کارشناسی و در نظر گرفتن همه ابعاد مسأله به تصویب نهایی مجلس شورای اسلامی و شورای محترم نگهبان رسید. متن این نامه به شرح زیر است:

